

Heinrich Rahn

Rector Universitatis Rostochiensis, Henricus Rhane, I.U.D. & Profess. P. Ad Exequias, Quas ... Viro Dn. M. Johanni Korffen/ Templi Jacobaei Diacono & Venerandi Ministerii Seniori, Marito suo Charißimo Vidua moestissima parat, Cives suos ... vocat

Rostochi[i]: Kilius, 1638

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn771915470>

Druck Freier Zugang

Rhane, H.

in

J. Korff.

Rostock, 1638.

RECTOR 42.
Universitatis Rostochiensis,
HENRICVS RHANE,

J. U. D. & Profefs. P.

AD EXEQUIAS,

Quas

Reverendo & Doctissimo Viro

Dn. M. JOHANNI
ROSENFELD

Templi Jacobæi Diacono &
Venerandi Ministerij

SENIORI,

Marito suo Charissimo

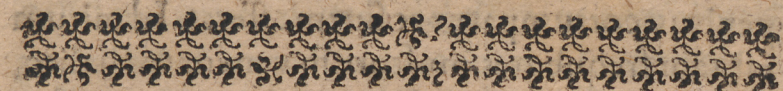
Vidua moestissima parat,

*Cives suos in eandem ad horam dimidiatam
primam serio & diligenter vocat.*

ROSTOCHI,
Typis NICOLAI KILII, Academ. Typogr.

Anno M DC XXXIIX.

Singularare hactenus, & exemplo rarum, divinæ providentiæ apud nos argumentum exstitit, quodq; nec æstimare satis, Cives Academiæ, nec satis prosequi grata mente possumus. Ministros n. verbi divini, salutis atq; animarum nostrarum antistites, per hanc evidentissimā luem nobis cœleste Numen conservavit Quorū eadem fuerunt pericula, quæ tot cives è medio sustulerunt. Cum n. circa se primum, parvisq; viribus, in proximos tamen & qui minimum metuissent, luctaretur hoc urbis publicum discrimen, nemo prius vim tanti mali cōdidicit, quàm qui ad ægrotos præsepè atq; ultimò inviseret. Nulla fermè ejus generis mors est, quæ nunc depopulatur urbem nostram, cui facile culpam nō præstiterit contagio. Est enim intra nos omninò aliquid, quod fomes quidā mortalitatis nostræ est, facilèq; scintillam accipit, & deinde in flammam confluit, ac prorsus deflagrat. Cumq; ad hoc cœlum, quod in Oceanum declive est, corporum temperamenta respondeant, multumq; naturā putredinis asciscatur; mirari nemo debet, quod corruptus infectusq; semel vitæ nostræ sanguis, deterior quotidie seipso fiat, tandemq;
Rr 2 peni-

penitus corrumpatur ac finem afferat. Id mirum
est, tam frequentes multorum venenatos halitus,
quos unâ die toties imbibere debuerunt præsen-
tes, reperisse avia quæq; circa sacerdotes nostros,
aliisq; interemtis, istos hæcenus incolumes tran-
sisse. Homines erant, eodem aëre pascebantur
cum cæteris, & quicquid alios accendebat, toto
cubiculo divisum erat. Illi interea solliciti de æ-
grotis, de sese omnium maximè securi, peragere
preces suas, animasq; ex ovibus suis digressas in
coelum comitari, sani ac valentes discedere. Sive
me, Cives Academiæ, quod Atheis facile credi-
tur, aliquod anus commentum, superstitio, sive
Creatoris paternum Numen occupavit, digna
res est, quæ vestrum quemq; ad seriam cogitatio-
nem excitet. Eo magis, quia nemo Christiano
rectius exspirat animam suam, quam inter Pasto-
ris sui vocem, magno sese mysterio inter afflictas
res nostras mortisq; terrores probantem. Vah
quanta sæpe desideria, quot vota sunt, istius ul-
timi itineris impetrare viaticum, verboq; coelestis
gratiæ confirmari posse. Diviso quàm sapissi-
me intra luctam & carnem spiritu nostro, pres-
soq; tot criminibus, ut præter consolantis Mini-
stri alloquium, istamq; Christi subloquentis eri-
gentisq; vocem, nihil unquam opis prævalere,
& si.

& sistere conturbatam dejectamq; conscientia
possit. Adest enim ille, plusquam Oecumenicus
Pastor, facitq; intra prae cordia nostra, ut creda-
mus, eum esse, qui nobiscum loquatur, qui sa-
net vulnera nostra, quassatamq; arundinem resti-
tuat, & adversus quem praevalere ne quidē infe-
riorum portae valeant. Haec ergo est illa coelestis
gratia, quae nos hactenus comitata est, cum tot
millibus hominum, tam brevi temporis spatio,
hujus urbis pariter atq; lucis relinquenda usura
esset. Nondum enim lugendi nobis causam ali-
quis sacerdos prae buit, maximasq; habuimus a-
gere gratias, quod illis parcere voluerit coeleste
Numen, qui, quando coetera omnia nobiscum,
caduca sunt, immortalitatis rationē ac curā apud
nos habent. Cū n. reddendus necessariò sit Crea-
tori spiritus noster, nisi velimus aeternum perire,
non potest majus beneficium morientibus con-
tingere, quàm si intra istas manus, quibus ab ortu
statu commissi sunt, beati discedant. Eaque causa
est, quod videamur ingrati adversus tantum mu-
nus extitisse, cum ea parte multari in posterū nos
necesse sit. Isto quidem cum initio supplicij no-
stri, quod porro misse, & nimis quam fera-
le esse videatur. Senior enim est Reverendi hu-
jus Synedrij Ecclesiastici, canum ac charum ca-

R 3

put,

put, qui terrere istum ordinem ac minari eadem
secum fata debet. Antiquæ fidei vir erat, publicæ
pietatis, & in exemplum probus. Nullo modo
temulentus, difficilis, iracundus, immisericors,
aut generis alicujus affectator. Candidus & cum
prudencia simplex, nemini molestus, omnibus
acceptus atq; charus. Orphanorum tutor singu-
laris, absq; quibus per ipsos viginti annos nun-
quam fuit. Credo equidem satis jacturæ
in tanto viro jam factum esse, postquam ab in-
nocentia Apostolorum magis quotidie magisq;
dilceditur, eaq; in religioso ordine commissa
sunt, quibus minimi quiq; etiam publicitus of-
fendantur. Equidem erit deinceps, cum Reve-
rendum & Doctissimum Virum Dn. M. JOHANNEM
CORVIUM Jacobæanæ regionis Parochia deside-
ratura sit, cum, sicuti paullatim fit in his terris, de-
fecerint ejus in successore virtutes. Quem nun-
quam rectius repetemus votis, quàm cum ad hoc
exemplum alios exigerimus. Quiq; fenestrâ pro-
fectò aperuit, ostenditq; viam, qua porrò itura
esse lues publica videatur. Bis septem enim admo-
dum dies sunt, cum idem cōqueri coepit noster,
quod aliis hætenus mortem attulit, eodemq;
morbo ad nuperum XVI. Julij hora in meridiē
propemodum quarta perquam fideliter, & sicuti
ti

cuti alios hactenus exhortato fuerat, in Salvatore
suo JESU CHRISTO discessit. Brevis morbi ratio est,
velut ipsa compendium cum hominibus facere
nunc solet. Vitæ summā attigimus antea, de or-
tu res perindē est, veluti super exitu. Ubique enim
omnia mortalia sunt. Natus apud nos est, Anno
Christi M D LXXIV, Mense Februarii, Patre
JOACHIMO, honestissimo hujus urbis ac primario
Cive. Matre castissima Foemina ANNA Krawels.
Nomē indicat Christianum eum fuisse assertum,
A quo tempore in duodevigesimali ætatis
annum, domi, post in ordinensium Gymnasio
per triennium bonis literis addictus, cum satis
profecisset, reversus, unde venit, clarissimos sui
ævi Theologos CHYTRÆUM, SCHACHTIUM, LOBE-
CHUM, Professores, diligenter magnoque cum fru-
ctu audiit. Juliam quoque Academiam invisit,
ad capiendā Theologiæ, cui jam se prorsus asse-
ruerat, paulò majora incrementa. Rediit autem
ad patrios lares, vocatusque ad ædem D. Jacobi &
Crucis Dominicæ, simul in conjugium lectissi-
mæ virginis ELISABETHÆ concessit. Quæ Viri Re-
verendi admodum & Clarissimi Dn. SIMONIS
PAULLI, SS. Theolog. D. Professoris, atque hujus
Diœcesios Superintendentis meritissimi filia
exstitit. Ex qua IV. liberum genitor factus est,
unius

unius filij JOHANNIS, & trium filiarum ANNÆ,
in quintum mensem denatæ, superstitum CA-
THARINÆ, quæ eximio & Præstantissimo Viro
M. JOACHIMO DASENIO, nostræ Academiæ Secre-
tario nupsit, ut & ELISABETHÆ adhuc virginis.
Qua uxore cum ante triennium privaretur, votis
expetivit secundis Matronam honestissimam.
ANNAM Barneffengs / NICOLAO Eggers / in-
tegrissimo apud nos laudatoq; Civi antehac
nuptam. Qua cum breve tempus, ætatis tamen
LXIV. annorum benè beatèq; vixit. Admo-
nemus vos Academiæ Cives, ut sacri Mynisterio
Verbi promptitudinem ac pietatem vestram de-
claretis, frequentesq; mecum hujus Viri funus
profecuturi adsitis. B. V. P. P. XIX. Julij An-
no Christ. M DC, XXXIX.

cuti alios hactenus exhortato fu
suo JESU CHRISTO discessit, Brevis
velut ipsa compendium cum ho
nunc solet. Vitæ summā attigir
tu res perindè est, veluti super ex
omnia mortalia sunt. Natus apud
Christi M D LXXIV, Mense Fe
JOACHIMO, honestissimo hujus u
Cive, Matre castissima Foemina
Nomē indicat Christianum eum
A quo tempore in duodevig
annum, domi, post in ^{ordinem}
per triennium bonis literis addi
profecisset, reversus, unde venit,
ævi Theologos CHYTRÆUM, SCH
CHUM, Professores, diligenter ma
ctu audijt. Juliam quoq; Acad
ad capienda Theologiæ, cui jam
ruerat, paulò majora incrementa
ad patrios lares, vocatusq; ad æde
Crucis Dominicæ, simul in conj
mæ virginis ELIZABETHÆ concess
verendi admodum & Clarissimi
PAULLI, SS. Theolog, D. Profes
Dioecesios Superintendentis n
exstitit. Ex qua IV. liberum gen

the scale towards document

vatore
tio est,
facere
de or
enim
Anno
atre
nario
tvels.
rtum,
ætatis
natio
satis
os sui
OBE
fru
visit,
asse
ntem
bi &
stissi
i Re
ONIS
ujus
filia
est,
nius

